

ירון, יעקב

יעקב, בן דינה ויוסף, נולד ביום כ"ה בחשון תשי"ג (13.11.1952) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "כל ישראל חברים" של רשת "אליאנס", בשכונת מחנה-יהודה בירושלים, ואחרי-כן למד בבית-החינוך בלימודי ערב. יעקב, שהיה ידוע בכינויו קובי, ידע היטב את קשיי הפרנסה של המשפחה הגדולה ועל כן יצא לעבוד אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי, ואת משכורתו נתן להוריו, ובכך סייע בפרנסת המשפחה. הוא עבד בבית-החרושת "פניקיה" והיה עובד מסור ונאמן, שהתחבב גם על מנהלי העבודה וגם על חבריו הפועלים. הוא השקיע מאמצים רבים כדי להצליח בעבודתו, ואכן הגיע להישגים מעולים וקנה לעצמו מעמד של פועל מקצועי. בשעות אחר הצהרים סייע לאביו בניהול דוכן למכירת ירקות בשוק של מחנה-יהודה. כך היה ממחר ממקום עבודתו לשוק, ואחרי-כן ממשיך לבית-הספר, שם השלים את השכלתו בלימודי ערב. יעקב היה חבר מסור ורע נאמן. הגם שסדר יומו היה גדוש, לא חסך מזמנו כדי לסייע לכל חבר וידיד שנוקק לעזרתו. הוא אהב את מלאכת הכפיים ובשעות הפנאי עיצב דמויות של חיות וכלי בית, עשויים זכוכית. הוא היה בעל נפש רגישה ורגישותו התבטאה בציורים שצייר. שעות ארוכות נהג לשבת ולהעלות את חוויותיו ברישום, ואכן השאיר אחריו אוסף גדול של תמונות נוף, המעידות על כישורו הרב בתחום הציור. יעקב אהב להאזין למוסיקה ובעיקר לשירים ולפזמונים. הוא ידע לנגן בגיטרה והיה מלווה את שירתו בנגינה. לפעמים חיבר מנגינות ומילים והיה מבצע בעצמו את היצירות שחיבר. חבריו אהבו להתאסף סביבו, להאזין לשירתו ולנגינתו, שהיו סוחפות את כולם להצטרף אליו.

יעקב גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1970 והוצב לחיל השריון. אחרי הטירונות השלים קורס לנהגי טנקים ונשלח לשרת ביחידת שריון בסיני. הוא היה חייל מצוין ואיש מקצוע מעולה: מלכתחילה התחבב על חבריו ליחידה והיה מקובל על מפקדיו. גם בעת שירותו בצבא לא פגה דאגתו לבית ולמשפחה. בחופשות היה מסייע להוריו ומקל עליהם בטיפול במשק הבית. בתחילת נובמבר 1973 עמד להשתחרר מהשירות הסדיר ואף רקם תכניות רבות בקשר לעתידו, אך לא זכה להגשים אותן. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נשלחה יחידתו לתעלת סואץ, כדי להשתתף בקרבות הבלימה נגד המצרים ולסייע בחילוץ חיילי צה"ל הנצורים במעוזים. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973) היה יעקב בנגמ"ש, ששב ממשימת חילוץ ובו שריונאים פצועים. הנגמ"ש הותקף על-ידי חיילים מצרים ויעקב נפגע ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים, שתי אחיות ושני אחים. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

ירון-יעקב ז"ל

עדינות ישראל

משרד החינוך והתרבות

לכבוד הורי התלמיד (ה):

51165728

מס' הזהות

11024

סמל ביה"ס

3000

סמל הרשות

יעקב ירון

שם התלמיד (ה)

כ"ח כ"ח

בוגר (ת):

ביה"ס היסודי

רח כ"ח 5 ירוסלים

מען ביה"ס

תעודה זו מאשרת כי התלמיד (ה)
נגש (ה) למבחן הסקר בכיתה ח' תשכ"ו

ועמד בו בהצלחה.

בברכת הצלחה להמשך לימודים

ד"ר חנוך רינות

הפנהל הכללי

הצג תעודה זו בעת הרישום לביה"ס העל-יסודי

ראה הנחיות בעבר לדרך

מכתבים:

20.9.23

חברים שלי!
האיש אשר אתם מכירים בשם אבי
ומהיקר עכשיו אתי יחד
אני את כל הילד האחרון שלי
בדברא לילד היכן אתם דואגים
ואני מקוה שגם בקרב הילד
דורק אלה יש סיכויים של
ב שילוח את אשתו שגם
לא באה החלטת האיש ישי את
מקוה שהוא ילדו בהצלחה דור אלה
חנות איך היה הילד למטה
אני בכול זאת כן ואת מקוה
שאת חסרת השתדלות את שילוח
הילד את איש אישכם בשם חס
יבנה אלה אתם

יחד

מכתב מהאחות:

18/11/2017

[illegible]

(K) 500 1000

۱۰۰ — ۱۰۰

BAJ BAJ

אור ירו

הריני מוסר
לכם את
הפיקוד ומקוה
כי לא תבישו
את הפירמה!
שלכם

שירות פעיל

מלא את הטופס / אי-הגם מוגבל

רבי"ט

דרגה

שם פרטי

3041

מס' דואר צבאי

דאר
צבאי

השולח
2567463

מס' אישי

ירון

שם משפחה

אל

סמל יעקב ירון

מ.א. 2120950

ד.צ. 3078/ז

צ.ה.ל.

חייל, כחוב למעפחתר ולחבריו

1.11.73

שלום לאחי החמוד יעקב.

מה שלמך יעקב, אנו מקוים שהכל בסדר. מאז המלחמה לא שמענו ממך

והאמת היא שאנו נורא דואגים, לפחות תכתב משהוא או שתתקשר,

אצלנו בבטיס הכל כרגיל ישנו מחה עצום אך נקווה כי הכל יבוא על

מקומו בשלום,

יעקב אין לי מה להוסיף ברגע זה בנתיים אומר להתראות

בחקווה שתכתב מכתבים

להתראות מותק

מהמחגעעת מאוד מאוד

אחותך אורה ירון.

השולח

ירון אורה

מ.א. 2567463

דרגה - רב"ט

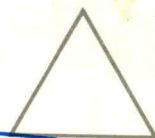
ד"צ 3041 * צה"ל

לחילי צה"ל

בהוקרה ובתודה נאמנה.

משרד התקשורת, שירותי הדואר

Handwritten signature in blue ink.

ליעקב היקר

שלום רב!!!

בתקוה שהכל אצלך בסדר, אנו
מאד מאד מתגעגעים אליך ומחכים
לשמוע ממך ולו אך מלה אחת.

נא לקחת לחשומת לב!!!

מאחותך האוהבת אורה.

אל

רב"ט ירון יעקב

מ.א. 2120950

ד.צ. 3078/ז

צ. ה. ל.

(מיקוד)

יעקב ירון ז"ל

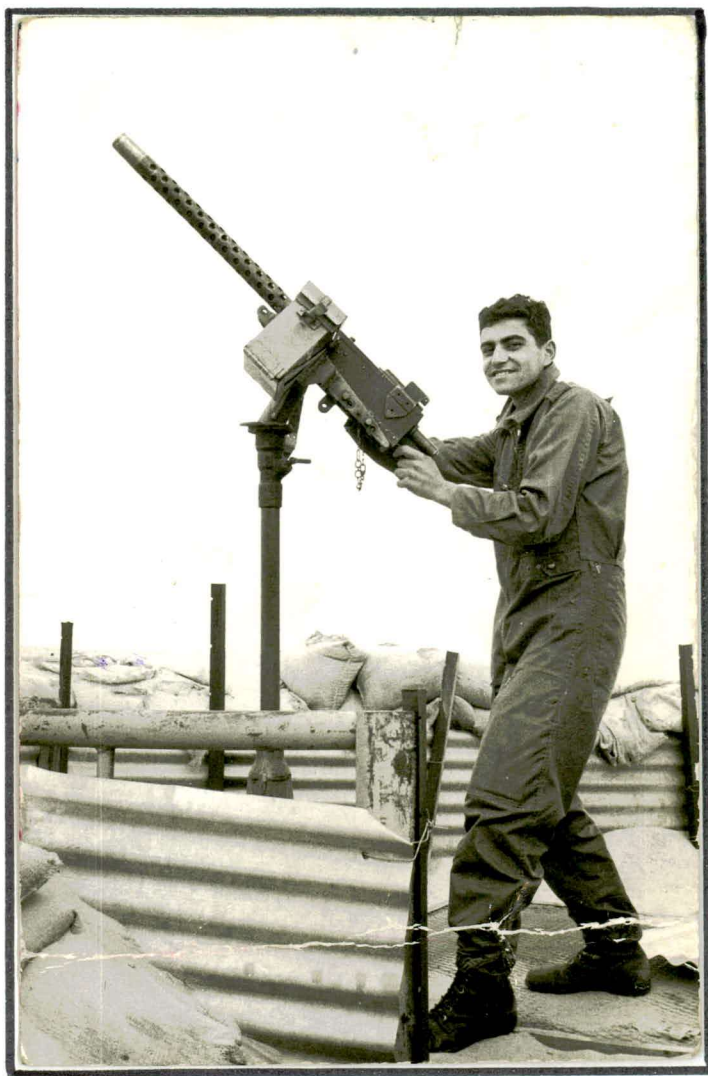
יעקב ירון נולד בשנת 1952. את עבודתו ב"פני-קיה ברנד" החל כנער בן 14, בשנת 1966, הוא היה חניך מצטיין, אהוד מאוד על העובדים ומנהלי העבודה, אשר ציינו את עבודתו לשבח. תוך כדי עבודה מסורה התקדם יעקב והגיע למעמד של פועל מקצועי. עם גיוסו לצה"ל נפרד ירון מחבריו, ושירת כנהג טנק ביחידת שריון, אך היה פוקד את המפעל בכל עת ומפעם לפעם אף עבד בזמן חופשתו.

זמן קצר לפני שחרורו מצר"ל קיבל יעקב מהמפ"על דרגת מכשירן. במלחמת יום-הכיפורים לחם בחזית סיני, וכנהג טנק היה בין

הראשונים אשר יצאו לב-לום את האויב המצרי, ו-שם נסתיימו חייו הקצרים.

נפטר ב: 7.10.73

סמ"ר "יעקב - ירון" ז"ל.

במלאת 30 יום
לזכרו נוסח יקרדנו
סמ"ר
יעקב ירון
ז"ל
שנפל במלחמת
יום הכיפורים

נעלה לקברו שבהר
הרצל, מחר, יום חמישי
ט"ז סיון תשל"ד -
6.6.74 בשעה 14.00.
אוטובוס ייצא מביתנו
רח' דוד אבישר 1 -
בשעה 13.30.

המייסדה

בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשדים קלו ומאירות גבירו
איך נפלו גיבורים
חלליך ישראל

אל סל ואל מסר בסיני

ידיד אתם אומרים? חבר?

לא ולא, זה הרבה יותר.

מי יכול לדעת, מי יכול לתאר

איך אני איתו. כאדם אחר?

שנים ארוכות של אושר,

עם ענווה, טוב לב, ויושר.

הו, רעי רעי, אחי היקר,

ממאן אני לכתוב עליך כנעדר,

זאת למוחי, עוד לא חדר.

כן גורלך הוא רע ומר,

אך אני עם הכאב נשאר.

כל צעד, כל פסיעה שאפסע,

חמיד אתה ישנו בתוכה.

לאן שאעפ"י מבט

התוצאה היא רק אחת,

הכביש הזה, יחד בו טיילנו

במסעדה זו, יחד אכלנו,

את השיר הזה, כה אהבנו,

שרנו אז על השחרור,

על אותו יום ארוך!!

תאריך לנצח לא אשכח,

בו הפכת למלאך,

כעץ הדר צעיר.

נגדע עוד כשלא הבכיר

ידיד אתם אומרים? חבר?

לא ולא זה הרבה יותר.

שורר כבר על דוד ויהונתן

אנו כעליים לעומתם.

כמו אז כאן גם, נשפך הרבה דם!!

אהל אחד נשאר מיותם,

זאת ארגיש כל הזמן.

בני בני

איך;

סיני סיני איה ירון

הראיני אותו אפילו;

בחלום,

בני! גדלתי אותך בזיעת אפיים

ונקטפת ממני כחרף עין,

לא יאומן כי יסופר,

על אהבתינו

עדים לכך ידידנו,

איך ביחד התייעצנו על עתידנו,

ועתה השארת אותי ברד לבד,

זה למוחי עוד לא חדר

לא יאומן כי יסופר,

אהבתי אליך כעליים מיעקב ויוסף,

כי אתה הוא יעקב בן יוסף,

הוי בני בני מי יתן מוחי תחתיך

כי חיי לא שוים בלעדיך,

מי יתן וראך בחלום,

כי זה 21 שנים שעברו כחלום,

למה עזבתי לנצח?

מי יתן וראך אף לרגע,

ממאן אני לקרוא עליך קדיש,

כי בעיני זה גורל לא נדיר,

לא יאומן כי אני עליך מתאבל,

למרות שזה רצון האל,

אתה הלכת לנחות,

ועזבת אותי עם כאב ואנחות,

הוי בני בני, מי יתן מוחי תחתיך,

כי חיי לא שוים בלעדיך.